

azoknak, akik valamilyen kulturális kitüntetést kaptak, a Munka Törvénykönyve alapján »személyi fizetést«, azaz fizetéspótlékot lehet adni.

Ez a fizetési rendszer ösztönözni fogja a könyvtárosokat, hogy megszerezzék a jobb munkához és a magasabb illetményhez szükséges középiszkolai végzettséget. Nem kell hangsúlyozni, hogy ennek óriási jelentősége van! A fölöttes szervek viszont olyan oktatási rendszert léptessenek életbe, amely az ország minden könyvtárosának lehetővé teszi az ön- és továbbképzést.

A létszámnorma elemzésénél már nehezebb feladattal állunk szemközt. Első pillanatban kitetszik ugyanis, hogy szűk a keret, azaz a *norma szoros!* Mert hiszen 1001 kötetforgalom esetén, — ami 3—500 olvasót jelent —, 1 függetlenített könyvtáros még könnyedén elvégzi a munkát; de 2600 kötetforgalom esetén már nehezen boldogul! A Vörös Csillag Traktorgyárban például 1200 olvasó van, a forgalom havi 2600 kötet. A 8 kiskönyvtárnak ezenkívül 200 olvasója van. A norma szerint ide csak 1 függetlenített könyvtáros állítható be. Főlöseges magyarázni, hogy ez kevés! Fölfelé haladva még súlyosabbá válik a helyzet. Tizenegyezer kö-

tetforgalomhoz mintegy háromezer olvasót és 10—13 műhelykönyvtárát számolhatunk. Ez napi 3—500 kötetforgalmat és 100—160 olvasóforgalmat jelent. Ezzel a munkával három könyvtáros egyáltalán nem boldogul!

Másik, és talán nagyobb hibája ennek a normának, hogy a függetlenítés és a létszám *alapjául csupán a kötetforgalmat* teszi meg. Bizonyos, hogy ez a minőségi könyvtárosmunka rovására fog menni. Karácsonyiné elvtársnő most járt lent egyik vidéki vasgyárunkban. Csodálkozva látta, hogy a könyvtáros — aki már tudott az új tervezet alapelveiről —, 5—7 könyvet nyom minden olvasója kezébe és azt mondja: »... Vigye csak haza, aztán, ha nem jó, hozza vissza Válogasson otthon...«

De hiszen hiba nélkül semmi sem lehet ezen a földön. A kicsinyes, részhibák azonban eltörpülnek amellett, hogy lényegében nemcsak a munkája, de minden üzemi könyvtárosnak a *fizetése is emelkedni fog*; és sokesztendei küzdelem után végre megtettük az első nagy lépést afelé, hogy az eddigi »törvényen kívül« álló üzemi könyvtáraknak is törvényes rendjük legyen!

GYÖRI GYÖRGY

A Bibliotekar magyarul

A Bibliotekar 2. számának vezető cikke a Szovjetunió Legfelső Tanácsának válaszlászaival kapcsolatos könyvtári feladatokat jelölte ki. V. Vinohodov könyvtártechnikumi tanár a »Könyvtárosképzés« rovatban »Nyújtsunk komoly segítséget a levelező hallgatóknak!« címmel ír a levelezőoktatásról. Cikkét olvashatunk »A tájékoztatási kérdőlapok adatai« címmel. A hírek közt olvassuk, hogy a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége a Moszkvai Állami Molotov Könyvtárosképző Főiskola tanárai közül V. I. Dobrovolszkaja-t »A Munka Vörös Zászlója« rendjellel, A. V. Klenovot pedig a »Becsületérem«-rendjellel tüntette ki. Még hat főiskolai tanár »A Munka Hőse« emlékéremet kapta.

A 3. szám vezető cikke: »Nagyobb lendülettel népszerűsítsük a mezőgazdasági irodalmat«, hazai könyvtáraink számára is tanulságos olvasmány, mert felsorolja a könyvtársok legfontosabb ilyen természetű temivalóit, módszereket ajánl

és tapasztalatokat ismertet. E. Gribovszkaja egy ukrán járási könyvtár történetét, fejlődését, munkamódszereit és módszertani munkáit ismerteti. A 140 éves Állami Nyilvános Szaltükov-Scsedrin Könyvtárat O. Golubjeva h. igazgató ismerteti részletes közleményben. — A 4. szám élén »A falusi könyvtárak színvonalasabb munkával segítsék az új feladatok végrehajtását« című cikk figyelemzti a falvak könyvtárosaikat, hogy a szocialista mezőgazdaság gyors fejlesztését célzó párt- és kormányhatározatok szükségessé teszik a mezőgazdasági dolgozók körültekintőbb kulturális ellátását. A harkovi Korolenko Állami Tudományos Könyvtárról igazgatója, G. Mirosnicsenko ír ismertetést. Könyvtárosaink haszonnal olvashatják gyakorlati szempontból is M. Bocskareva »Üjságok és folyóiratok az olvasóteremben« című, ábrával élenkített fejtegetéseit. A folyóirat mindhárom számában több jelentős közlemény van a »Járási és falusi könyvtárak« rovatában.